

Opašník

Dosud jediný známý exemplář opašníku pochází z Nového Hrozenkova. Ukázal mi jej asi před dvaceti lety Josef Orság-Vranecký starší. Nepamatuji však, od koho jej získal. Podle sdělení J. Vraneckého užívalo se opašníku při ořezávání drobných větví s listím, kterým byl přikrmován dobytek v dobách nedostatku zeleného krmiva. Lezení po štíhlých vysokých stromech nebylo vždy snadné, a proto si někteří důmyslní ořezávači sestrojili jednoduchou pomůcku — opašník.

Opašník je v podstatě »samorostlý« dřevěný hák (větвовá rozsocha), uvnitř vyztužený zubatou železnou vložkou, zasaženou do drážky. Železná okutí háku zpevňují jednak dřevěný hák, jednak zajišťují ozubenou vložku v drážce. Delší konec opašníku je s jedné strany zploštělý a na druhé opatřen zářezy (zuby) obrácenými směrem vzhůru. Obdobně je upraven konec bidla, na němž jsou zářezy obráceny dolů. Oba kusy se spojují tak, že se nejprve přiloží k sobě zploštělé konce a potom se omotají zasmyknutým provazem. Bidlo má délku podle potřeby. Pahýly větví ponechané na bidle slouží za stupátka při šplhání. Při ořezávání stromů více vzdálených od stavení zhotovili si ořezávači bidlo až na místě z uřatého stromku. Výška samotného opašníku je kolem 80 cm, takže se dal lehce nosit na rameně nebo za pasem.

Laskavé čtenáře prosíme o jedno: (Netýká se to jen tohoto případu, ale všech podobných, které v Našem Valašsku uveřejňujeme.) Pátrejte ve svém okolí dotazováním hlavně u starých lidí, zda také oni nebo jejich rodiče něco podobného používali, jak tomu říkali, k čemu to sloužilo, kdo a jak to vyráběl atp. Výsledky nám posílejte. Budou-li novým obohacením původní naší zprávy, ať doplněním nebo uvedením na správnější cestu, otiskneme je. Jinak je budeme předávat národopisnému ústavu jako studijní a dokumentační materiál. Uvedenou spoluprací čtenářů s redakcí můžeme získat a zachránit mnoho cenného národopisného materiálu.